

Bestemmelserne i Afsnit III. udarbejdede. Efter i de to første Paragraffer at have givet Bestemmelser, der sikre Menighedsraadet at kunne lade sin Stemme høre over for Kirkesyne (§ 11) og over for Provst og Biskop ved deres embedsmæssige Tilstedeværelse i Menigheden (§ 12), gives der i §§ 13 og 14 Regler for de Tilfælde, i hvilke Menighedsraadet skal have en afgørende Stemme, og i § 16 Regler for de Tilfælde, i hvilke der skal tillægges Menighedsraadet en raadgivende Stemme. § 15 omhandler Menighedsraadets Stilling over for nogle særlige Anliggender, hvor de nærmere Regler forudsættes givne ved særlige Love. Først § 17 tager direkte og udelukkende Sigte paa Virksomheden for Kirkens indre Liv, og § 18, der omhandler den fri kirkelige Fattigpleje, knytter sig som et naturligt Supplement hertil. § 19 giver endelig Menighedsraadene en Adgang til paa eget Initiativ at tage Ordet i Kirkens Anliggender, baade de ydre og de indre.

De enkelte Paragraffer give i øvrigt Anledning til at fremsætte følgende Bemærkninger.

Ved — som i § 11 foreslaaet — at bestemme, at Menighedsraadet skal være til Stede ved de aarlige Kirkesyn for at gøre Synet opmærksom paa, hvilke særlige Forbedringer og Anskaffelser der maatte være nødvendige eller ønskelige for at øge Kirkens Anseelse og Værdighed og Gudstjenestens Højtidelighed, vil man paa en Gang imødekomme Menighedens naturlige Ret til at lade sin Stemme høre i disse Anliggender og give Synet en virkelig Støtte i dets ofte vanskelige Stilling. Menighedsraadet vil med sit indgaaende Kendskab til Kirken og ved den Lejlighed, dets Medlemmer have til stadig at komme i Berøring med Menigheden, ogsaa i langt højere Grad end Synet, der kun kommer til Stede den ene Gang om Aaret, kunne have Blikket aabent for, hvad der i dette Forhold maa anses for at være ønskeligt eller nødvendigt. Om end det er en Selvfølge, at Menighedsraadets Ønsker og Udtalelser over for Synet ikke ville berettigede dette til at stille større Fordringer over for Kirken eller Kirketiendejereren, end Lovgivningen ellers maatte hjemle, er det klart, at selv med denne Begrænsning vil Menighedsraadets Nærværelse ved Synet kunne virke til det gode. Det vil altid være en Støtte for Synet at vide, at det har Menighedsraadet og der igennem Menigheden med sig, baade naar det stiller

Fordringer og naar det undlader dette. Endelig vil Synet ogsaa gennem Menighedsraadets Udtalelser kunne faa et langt klarere Blik paa Kirkens og dens Tilbehørs Tilstand, end det selv alene vil kunne forskaaffe sig.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 12 skal kun bemærkes, at da det ved de Visitatser, som Biskopperne og Provsterne skulle afholde, ikke blot er Præsternes og Lærernes Forhold og Embedsførelse, men ogsaa Menighedernes Tilstand i det hele taget, som de skulle søge Kundskab om, er det en selvfølgelig Ting, at naar Menigheden faar sin egen Repræsentation, bør denne da ogsaa være nærværende ved disse Visitatser.

§ 13 giver Regler for de Tilfælde, i hvilke det hidtil har været overladt Menigheden at tage Beslutning, men hvor fremtidig denne Beslutning skal tages paa Menighedens Vegne af Menighedsraadet. Under Litra a.—f. opregnes en Række særlige Tilfælde, og under litra g. udtales det, at ogsaa i andre Tilfælde, hvor det hidtil har været overladt Menighedens Flertal at tage Beslutning i Menighedens Anliggender, skal Retten hertil overgaa til Menighedsraadet, ligesom ogsaa i Henhold til litra h. Omraadet af de Tilfælde, i hvilke Menighedsraadet skal kunne tage Beslutning, fremtidig skal kunne udvides, efter Omstændighederne ved kongelig Resolution eller ved særlig Lov.

Om de Tilfælde, i hvilke Menighedens Adgang til at tage Beslutning fremtidig skal overgaa til Menighedsraadet i Henhold til Litra a.—f., skal her bemærkes følgende:

a. Ifølge Lov om Kirkers Opvarmning af 9de Marts 1893 § 1 er det Flertallet af Familiefædre, Enker og andre Personer med egen Husstand af et Sogns eller Sognedistrikts, jfr. Paragraffens 2det Stykke, til Folkekirken hørende Beboere med Undtagelse af dem, der have sluttet sig til en Valgmenighed med egen Kirke eller Bedesal, der ved deres derom over for Synet udtalte Ønske skal kunne foranledige Kirken opvarmet med almindelige Kakkellovne eller Bestemmelse tagen om Laans Optagelse i Henhold til § 2 til Anskaffelse af et særligt Varmeapparat, ligesom det er de samme Beboere, paa hvilke det til Renter og Afdrag paa det ommeldte Laan saavel som til Anskaffelse af Brændsel og til de øvrige Foranstaltninger ved Kirkens Opvarmning fornødne